TÒA ÁN NHÂN DÂN **TỈNH HÒA BÌNH**	**CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM** **Độc lập - Tự do - Hạnh phúc**

Bản án số: 24/2023/DS -PT
Ngày 14-9-2023
V/v tranh chấp bồi thường thiệt hại ngoài hợp đồng

NHÂN DANH
NƯỚC CỘNG HOÀ XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM

TOÀ ÁN NHÂN DÂN TỈNH HOÀ BÌNH

- Thành phần Hội đồng xét xử phúc thẩm gồm có:

Thẩm phán - Chủ toạ phiên toà: Ông Nguyễn Kim Trường
Các Thẩm phán: Ông Vũ Văn Túc
Bà Trần Thanh Hải

- Thư ký phiên tòa: Bà Phan Thị Thùy Linh - Thư ký Tòa án nhân dân tỉnh Hòa Bình

- Đại diện Viện Kiểm sát nhân dân tỉnh Hòa Bình tham gia phiên tòa: Ông Lê Quý Thanh - Kiểm sát viên.

Ngày 14 tháng 9 năm 2023 tại Trụ sở Tòa án nhân dân tỉnh Hòa Bình xét xử phúc thẩm công khai vụ án thụ lý số: 22/2023/TLPT-DS ngày 14 tháng 8 năm 2023 về việc tranh chấp bồi thường thiệt hại ngoài hợp đồng.

Do bản án dân sự sơ thẩm số 13/2023/DS - ST ngày 26 tháng 6 năm 2023 của Toà án nhân dân thành phố Hòa Bình, tỉnh Hòa Bình bị kháng cáo.

Theo Quyết định đưa vụ án ra xét xử phúc thẩm số: 29/2023/QĐ-PT ngày 31 tháng 8 năm 2023 giữa các đương sự:

1. Nguyên đơn: Anh Vũ Văn B, sinh năm 1981; địa chỉ: Tổ B, phường T, thành phố H, tỉnh Hòa Bình; có mặt.

2. Bị đơn: Ông Lê Văn C, sinh năm 1967; địa chỉ: Tổ M, phường P, thành phố H, tỉnh Hòa Bình; có mặt.

3. Người kháng cáo: Nguyên đơn anh Vũ Văn B, bị đơn ông Lê Văn C.

NỘI DUNG VỤ ÁN

Theo đơn khởi kiện đề ngày 05 tháng 01 năm 2023 và quá trình giải quyết vụ án nguyên đơn Vũ Văn B trình bày :

Anh B và ông C có mối quan hệ quen biết xã hội, không có mâu thuẫn, thù hằn gì. Anh B là lái xe bus cho Hợp tác xã vận tải SĐ (địa chỉ: Số nhà 15, đường T, tổ X, phường P, thành phố H, tỉnh Hòa Bình), đón trả khách tuyến Bến xe Bình An – Hòa Bình đi Yên Nghĩa – Hà Nội. Ông C là lái xe của Hợp tác xã vận tải HK (nhà xe Lan C), đón khách tuyến Lạc Sơn – Hòa Bình đi Yên Nghĩa – Hà Nội. Vào hồi 04 giờ 30 phút ngày 23/4/2023, anh B xuất bến ở bến xe Bình An – Hòa Bình, 04 giờ 50 phút thì xe đến Bến xe trung tâm thành phố Hòa Bình. Trong lúc chờ xếp khách, anh B ngồi uống nước tại quán nước của bà Cư. Lúc này ông C đi từ cổng bến xe trung tâm đi vào, không hiểu vì lý do gì ông C đấm đá túi bụi vào đầu, mặt, bụng khiến anh B ngã lăn ra đất. Sau đó ông C cầm điếu cày đánh vào mắt bên trái anh B gây chảy máu. Sự việc có một số hành khách trên xe chứng kiến và có camera tại bến xe ghi lại hình ảnh. Hậu quả mắt anh B đến giờ gần như không nhìn thấy gì, phải đi điều trị tại Bệnh viện mắt Trung ương. Qua giám định của Trung tâm giám định pháp tỉnh Hòa Bình kết luận: Anh B bị tổn hại 21% sức khỏe. Đối với hành vi gây thương tích cho anh B của ông C, Cơ quan Cảnh sát điều tra Công an thành phố Hòa Bình đã ra Thông báo số 4904 ngày 22/8/2022 về việc không khởi tố vụ án hình sự.

Nay anh khởi kiện yêu cầu ông Lê Văn C phải bồi thường cho anh tổng số tiền 77.660.000 đồng, trong đó: Tiền viện phí 4.660.000 đồng, tiền mất thu nhập 07 tháng đi chữa mắt là 9.000.000 đ/tháng x 7 tháng = 63.000.000 đồng, tiền công người chăm sóc ở viện 5.000.000 đồng, tiền đi lại chữa trị mắt từ Hòa Bình – Hà Nội 5.000.000 đồng và các khoản chi phí khác theo quy định của pháp luật.

Trong quá trình giải quyết vụ án bị đơn ông Lê Văn C trình bày:

Trước đây, anh B có phụ xe cho nhà ông C, hiện nay thì làm phụ tuyến bus Bình An – Yên Nghĩa, Hà Đông. Trước khi xảy ra đánh nhau, ông C và anh B đã va chạm với nhau nhiều lần do tranh giành khách đi xe, nhưng không căng thẳng, vài lần chửi nhau qua điện thoại. Ngày 23/4/2022, như thường lệ ông C đến Bến xe trung tâm để chạy xe tuyến Lạc Sơn – Yên Nghĩa, Hà Đông. Do bức xúc nhiều lần trong việc đón trả khách giữa 02 xe nên hai bên có lời qua tiếng lại. Anh B là tuổi em nhưng nói năng, cư xử hỗn láo, ông C có tát anh B 01 cái vào mặt. Anh B lấy 01 gậy sắt định đánh ông C, ông C bỏ chạy, anh B đuổi theo, lúc đó ông C đang cầm điếu cày trên tay nên quay lại đối diện vụt một phát trúng vùng sau đuôi mắt trái của anh B, anh B dùng gậy sắt vụt trúng sườn trái của ông C.

Ông C công nhận có gây thương tích cho anh B và đồng ý bồi thường thiệt hại theo thực tế hóa đơn đỏ mà anh B cung cấp, còn lại không chấp nhận bồi thường khoản tiền nào khác.

Tại bản án sơ thẩm số 13/2023/DS-ST ngày 26/6/2023 của Tòa án nhân dân thành phố Hòa Bình, tỉnh Hòa Bình đã quyết định:

Căn cứ Khoản 6 Điều 26, Khoản 1 Điều 35; Khoản 1 Điều 147; Điều 271 Bộ luật tố tụng dân sự;

Khoản 1, 2, Điều 584; Khoản 1 Điều 585; khoản 2 Điều 586; Điều 588; Điều 590 Bộ luật Dân sự 2015;

Điểm d Khoản 1 Điều 12; Khoản 4, Khoản 9, Điều 26 Nghị quyết số 326/2016/UBTVQH14, ngày 30/12/2016 quy định về án phí, lệ phí tòa án;

Tuyên xử: Chấp nhận một phần yêu cầu khởi kiện của anh Vũ Văn B về việc yêu cầu bồi thường thiệt hại về sức khỏe đối với anh Lê Văn C. Buộc anh Lê Văn C phải bồi thường cho anh Vũ Văn B số tiền 49.630.000 đồng.

Ngoài ra bản án sơ thẩm còn tuyên về án phí, nghĩa vụ thi hành án và quyền kháng cáo.

Sau khi xét xử sơ thẩm, ngày 11/7/2023 nguyên đơn Vũ Văn B kháng cáo Bản án sơ thẩm số 13/2023/DS-ST ngày 26/6/2023 của Tòa án nhân dân thành phố Hòa Bình, tỉnh Hòa Bình buộc ông Lê Văn C phải bồi thường cho anh B số tiền 49.630.000 đồng là chưa thỏa đáng, chưa tương xứng với hậu quả, thiệt hại mà ông C đã gây ra. Đề nghị Tòa án nhân dân tỉnh Hòa Bình xem xét lại mức bồi thường.

Ngày 11/7/2023 bị đơn Lê Văn C kháng cáo toàn bộ bản án sơ thẩm số 13/2023/DS-ST ngày 26/6/2023 của Tòa án nhân dân thành phố Hòa Bình, tỉnh Hòa Bình, trong đó yêu cầu xem xét các nội dung: (1) Trong quá trình giải quyết vụ án, anh đã làm đơn gửi Tòa án sơ thẩm đề nghị Tòa xem xét phần thương tích mà anh B gây ra cho anh C nhưng bản án sơ thẩm không đề cập, xem xét nội dung này; (2) Đề nghị Tòa án cấp phúc thẩm đánh giá lại mức độ lỗi gây thiệt hại của 02 bên, để đảm bảo công bằng, đúng quy định của pháp luật vì các khoản bồi thường, mức bồi thường mà Tòa án thành phố Hòa Bình đã quyết định trong bản án là vô lý.

Quá trình giải quyết vụ án tại cấp phúc thẩm, anh Vũ Văn B trình bày: Anh B ký hợp đồng lao động với Hợp tác xã vận tải Sông Đà từ năm 2022, anh B không có công việc và thu nhập từ nguồn nào khác ngoài lương hàng tháng mà Hợp tác xã chi trả cho anh B. Sau khi sự việc xảy ra vào ngày 23/4/2023, anh nhập viện điều trị tại Bệnh viện đa khoa tỉnh Hòa Bình đến ngày 02/5/2023 thì chuyển đến Bệnh viện mắt Trung Ương (có phiếu chuyển tuyến của Bệnh viện Đa khoa tỉnh Hòa Bình). Sau đó nhiều lần anh B tiếp tục đến khám và điều trị tại

Bệnh viện Bạch Mai, Bệnh viện mắt Trung ương. Các hóa đơn liên quan đến việc điều trị tại Bệnh viện Bạch Mai và Bệnh viện mắt Trung ương, anh B không còn lưu giữ. Đề nghị Tòa án nhân dân tỉnh Hòa Bình xem xét và giải quyết vụ án theo quy định của pháp luật.

Tại Biên bản xác minh ngày 23/8/2023 của Tòa án nhân dân tỉnh Hòa Bình, ông Trịnh Quang H – Giám đốc Hợp tác xã vận tải Sông Đà cho biết: Hợp tác xã có ký hợp đồng lao động với anh B, mưc lương thỏa thuận là 9.000.000 đồng/ tháng (trung bình 300.000 đồng/ngày). Việc trả lương trên cơ sở theo dõi ngày làm việc trên thực tế bằng sổ chấm công. Qua theo dõi Bảng theo dõi chấm công năm 2022 của Hợp tác xã vận tải Sông Đà: Anh Vũ Văn B nghỉ làm việc từ ngày 23/4/2022 đến hết ngày 30/6/2022. Từ ngày 01/7/2022 đến 03/9/2022 do chưa thể lái xe nên anh B chuyển sang làm phụ xe trong thời gian này, mức tiền lương thỏa thuận là 200.000 đồng/ngày. Từ ngày 04/9/2022 đến ngày 26/11/2022 B xin nghỉ để đi chữa mắt, sau khi điều trị khỏi thì tiếp tục lái xe bình thường từ ngày 27/11/2022 đến nay.

Tại phiên tòa phúc thẩm, nguyên đơn Vũ Văn B giữ nguyên yêu cầu khởi kiện; nguyên đơn Vũ Văn B, bị đơn Lê Văn C giữ nguyên yêu cầu kháng cáo. Các đương sự không thống nhất được với nhau về việc giải quyết toàn bộ vụ án.

Nguyên đơn ông Vũ Văn B trình bày: Đề nghị Tòa án cấp phúc thẩm xem xét tăng mức bồi thường.

Bị đơn ông Lê Văn C trình bày: Đề nghị Tòa án giải quyết đúng theo quy định của pháp luật.

Phát biểu của Kiểm sát viên tại phiên tòa phúc thẩm:

Về tố tụng: Trong quá trình thụ lý, giải quyết vụ án, Thẩm phán và Thư ký Tòa án cấp phúc thẩm đã chấp hành đúng, đầy đủ các quy định của BLTTDS, tuân thủ đúng quy định về việc thụ lý vụ án, thời hạn chuẩn bị xét xử từ Điều 285 đến Điều 292 BLTTDS. Người tham gia tố tụng đã thực hiện đầy đủ quyền và nghĩa vụ tố tụng của họ theo quy định của pháp luật.

Về nội dung: Tòa án cấp sơ thẩm không xác minh, thu thập các tài liệu về số ngày nguyên đơn mất thu nhập nên quyết định của bản án sơ thẩm về việc tính ngày công nguyên đơn mất thu nhập không có căn cứ. Dựa trên tài liệu thu thập được tại cấp phúc thẩm, có căn cứ để xác định lại thiệt hại của nguyên đơn. Do vậy, đề nghị Hội đồng xét xử, căn cứ khoản 2 Điều 308; Điều 309 Bộ luật Tố tụng dân sự, sửa bản án sơ thẩm số 13/2023/DS-ST ngày 26/6/2023 của Tòa án nhân dân Thành phố Hòa Bình, tỉnh Hòa Bình. Buộc ông Lê Văn C bồi

thường cho anh Vũ Văn B 49.830.000 đồng và chịu án phí theo quy định của pháp luật.

Trên cơ sở các chứng cứ, tài liệu có trong hồ sơ vụ án đã được thẩm tra tại phiên tòa, căn cứ kết quả tranh luận, trên cơ sở xem xét đầy đủ tòa diện chứng cứ, ý kiến của các bên đương sự, ý kiến của Kiểm sát viên

NHẬN ĐỊNH CỦA TÒA ÁN:

[1] Về tố tụng:

Nguyên đơn anh Vũ Văn B khởi kiện yêu cầu bị đơn Lê Văn C bồi thường thiệt hại ngoài hợp đồng. Bị đơn Lê Văn C có hộ khẩu thường trú tại tổ 18, phường Quỳnh Lâm, thành phố Hòa Bình, tỉnh Hòa Bình. Do đó, Tòa án nhân dân thành phố Hòa Bình căn cứ khoản 6 Điều 26, điểm a khoản 1 Điều 35, điểm a khoản 1 Điều 39 Bộ luật Tố tụng dân sự để thụ lý, giải quyết vụ án là đúng thẩm quyền.

Kháng cáo của các đương sự trong thời hạn luật định, hợp lệ được chấp nhận.

[2] Về nội dung:

Xuất phát từ mâu thuẫn trong việc tranh giành hành khách, sáng ngày 23/4/2023 giữa anh Vũ Văn B có xảy ra tranh cãi tại Bến xe trung tâm thành phố Hòa Bình, tỉnh Hòa Bình. Ông C có dùng tay tát 01 cái vào vùng mặt anh B, anh B lên xe bus lấy 01 cây gậy bằng kim loại màu đen đuổi theo ông C, ông C bỏ chạy, trong quá trình bỏ chạy ông C có cầm trên tay điếu cày quay lại vụt 01 cái vào vùng mặt bên trái của anh B. Đồng thời B dùng gậy sắt vụt 01 phát trúng vùng sườn bên trái của ông C. Sau đó được mọi người can ngăn và đưa B đến Bệnh viện đa khoa tỉnh Hòa Bình.

Theo Bản kết luận giám định pháp y về thương tích số 89/TgT ngày 16/5/2022 của Trung tâm Pháp y – Sở Y tế tỉnh Hòa Bình đối với anh Vũ Văn Bình đã kết luận: *Giảm thị lực mắt trái, chấn động não, vết thương đuôi mắt trái, vết bầm tím da mi mắt gò má trái. Tỷ lệ tổn thương cơ thể do thương tích gây nên hiện tại là 21%. Đặc điểm vật gây thương tích: Vật tày.*

Bản Kết luận giám định pháp y về thương tích số 82/TgT ngày 16/5/2022 của Trung tâm Pháp y – Sở Y tế tỉnh Hòa Bình đối với ông Lê Văn C đã kết luận: *Vết biến đổi sắc tố da qua vùng ngực trái. Tỷ lệ tổn thương cơ thể do thương tích gây nên hiện tại là 01%. Đặc điểm vật gây thương tích: Vật tày.*

Theo Báo cáo kết quả xác minh tin báo tố giác tội phạm số 71 ngày 22/8/2022 của Cơ quan Cảnh sát điều tra Công an thành phố Hòa Bình, tỉnh Hòa

Bình: *Xét thấy việc C đánh gây thương tích cho B là do B dùng hung khí truy đuổi tới cùng, đe dọa ngay tức khắc đến sức khỏe của C để tự vệ C đã dùng điếu cày đánh B gây tổn hại 21% sức khỏe. Lê Văn C gây thương tích do vượt quá phòng vệ chính đáng dẫn đến B bị tổn hại 21% sức khỏe, chưa đủ yếu tố cấu thành tội cố ý gây thương tích do vượt quá giới hạn phòng vệ chính đáng quy định tại Điều 136 Bộ luật Hình sự. Anh C bị tổn thương 01% sức khỏe, hành vi của Vũ Văn B không đủ yếu tố để cấu thành tội Cố ý gây thương tích trong trạng thái tinh thần bị kích động mạnh quy định tại Điều 135 Bộ luật Hình sự.* Ngày 22/8/2022, Cơ quan Cảnh sát điều tra Công an thành phố Hòa Bình đã ra Quyết định không khởi tố vụ án hình sự.

HĐXX xét thấy, ông Lê Văn C gây thương tích do vượt quá phòng vệ chính đáng dẫn đến anh B bị tổn hại 21% sức khỏe. Theo điều 594 Bộ luật Dân sự năm 2015 thì *"Người gây thiệt hại do vượt quá giới hạn phòng vệ chính đáng phải bồi thường cho người bị thiệt hại"*. Do đó, việc Tòa án cấp sơ thẩm buộc ông Lê Văn C phải chịu trách nhiệm bồi thường thiệt hại về sức khỏe đã gây ra cho anh Vũ Văn B là có căn cứ, đúng quy định của pháp luật.

[3] Đối với kháng cáo của nguyên đơn Vũ Văn B và bị đơn Lê Văn C về các khoản chi phí bồi thường

Kháng cáo của các nguyên đơn và bị đơn đều đề nghị Tòa án cấp phúc thẩm xem xét lại phần các chi phí bồi thường, đảm bảo đúng quy định, đảm bảo quyền lợi của đương sự, HĐXX xem xét các chi phí bồi thường của Tòa án cấp sơ thẩm, cụ thể như sau:

- Về khoản tiền bù đắp tổn thất tinh thần: Theo quy định tại khoản 2 Điều 590 Bộ luật Dân sự năm 2015 thì người xâm phạm sức khỏe phải bồi thường một khoản tiền bù đắp đắp về tổn thất tinh thần cho người bị xâm hại. Do các đương sự không thỏa thuận được với nhau về mức bồi thường nên Tòa án cấp sơ thẩm đã buộc bị đơn bồi thường khoản tiền này cho nguyên đơn với mức bồi thường bằng 03 lần mức lương cơ sở là phù hợp với quy định của pháp luật và tình tiết vụ án.

- Đối với chi phí khám, cứu chữa thương tích: Trong quá trình giải quyết vụ án, nguyên đơn đã cung cấp các hóa đơn chứng từ khám, chữa bệnh tại Bệnh viện Đa khoa tỉnh Hòa Bình, với tổng số tiền của các hóa đơn hợp lệ là 4.660.000 đồng, đây cũng là số tiền mà nguyên đơn yêu cầu và bị đơn đồng ý. Do vậy, chi phí khám, chữa bệnh mà Tòa án cấp sơ thẩm quyết định là có căn cứ, đúng quy định của pháp luật.

- Đối với chi phí đi lại khám, cứu chữa thương tích: Tuy nguyên đơn không xuất trình được các hóa đơn về việc thuê xe đi lại, nhưng xét thấy nguyên đơn đi khám, cứu chữa thương tích tại Bệnh viện Đa khoa tỉnh Hòa Bình và Bệnh viện Mắt Trung ương là có thật nên Tòa án cấp sơ thẩm buộc bị đơn bồi thường 1.000.000 đồng tiền đi lại khám, cứu chữa cho nguyên đơn là phù hợp thực tế và quy định của pháp luật.

- Đối với số tiền mất thu nhập của người chăm sóc cho nguyên đơn: Nguyên đơn điều trị tại Bệnh viện Đa khoa tỉnh Hòa Bình trong thời hạn 10 ngày, trong thời gian này cần có người chăm sóc, do vậy, Tòa án cấp sơ thẩm buộc bị đơn bồi thường số tiền mất thu nhập của người chăm sóc với mức thu nhập bình quân ở địa phương 250.000 đồng/người/ngày là phù hợp quy định của pháp luật.

- Đối với tiền bồi dưỡng và phục hồi về sức khỏe của người bị xâm hại: Việc Tòa án cấp sơ thẩm buộc bị đơn bồi thường cho nguyên đơn một khoản tiền bồi dưỡng về sức khỏe là đúng quy định tại khoản 1 Điều 590 BLDS. Ngoài việc bồi dưỡng trong thời gian điều trị tại bệnh viện, sau khi xuất viện tại Bệnh viện Đa khoa tỉnh Hòa Bình, mắt của anh B còn chưa bình phục do vậy, cần phải có chi phí phục hồi chức năng mắt bị tổn thương. Do vậy, mức tiền 10.000.000 đồng mà Tòa án cấp sơ thẩm buộc anh C bồi thường về bồi dưỡng và phục hồi về sức khỏe là phù hợp thực tế và quy định của pháp luật nên cần giữ nguyên.

- Đối với thu nhập thực tế bị mất hoặc bị giảm sút nhập của nguyên đơn: Tòa án cấp sơ thẩm tính 3 tháng mất thu nhập cho nguyên đơn mà không có bất cứ tài liệu, chứng cứ nào … là còn thiếu sót, cần khắc phục tại cấp phúc thẩm.

+ Từ ngày 23/4/2022 – 02/5/2023 anh B đến khám và điều trị tại Bệnh viện Đa khoa tỉnh Hòa Bình trong thời hạn 10 ngày. Việc điều trị tại Bệnh viện đa khoa tỉnh Hòa Bình, anh Vũ Văn B đã cung cấp toàn bộ hóa đơn có xác nhận của bệnh viện cho Tòa án. Trong thời gian này, nguyên đơn không tự mình chăm sóc bản thân được mà cần có người chăm sóc. Ngày 02/5/2023, theo yêu cầu của người bệnh, Bệnh viện đa khoa tỉnh Hòa Bình có Giấy chuyển tuyến khám bệnh, giới thiệu anh B chuyển đến khám và điều trị tại Bệnh viện mắt Trung ương.

+ Theo Bảng chấm công mà Hợp tác xã vận tải Sông Đà cung cấp: Số ngày anh B nghỉ làm không được hưởng lương để đi điều trị thương tích từ ngày 23/4/2022 đến 30/6/2022 **(69 ngày).** Số ngày anh B không làm lái xe mà chuyển sang làm phụ xe do ảnh hưởng của thương tích từ 01/7/2022 đến 03/9/2022 là **65 ngày**. Xét bảng chấm công của Hợp tác xã vận tải Sông Đà cung cấp là khách

quan, phù hợp với thương tích của anh B nên Hội đồng xét xử xác định số ngày anh B mất thu nhập và giảm sút thu nhập do bị thương tích như sau:

- Số ngày anh B mất thu nhập được xác định là số ngày anh B nghỉ làm không được hưởng lương theo hợp đồng lao động là: 69 ngày x 300.000 đồng = 20.700.000 đồng.

- Số ngày anh B chuyển sang làm phụ xe là 65 ngày, thu nhập tiền lương của phụ xe là 200.000đ/ngày, mức chênh lệch tiền lương so với lái xe bị giảm đi 100.000đ/ngày, như vậy thu nhập bị giảm sút là: 65 ngày x 100.000 đồng = 6.500.000 đồng.

Theo bảng chấm công của Hợp tác xã vận tải Sông Đà thì từ ngày 04/9/2022 đến ngày 26/11/2022, anh B không đi làm và không được hưởng lương. Hội đồng xét xử xét thấy, anh B bị anh C đánh gây thương tích ở mắt, sau một thời gian điều trị, từ ngày 01/7/2022 anh B đã đi làm phụ xe đến ngày 03/9/2022, từ ngày 04/9/2022 đến ngày 26/11/2022 anh B không đi làm và trình bày là nghỉ để điều trị mắt và Hợp tác xã cũng trình bày là anh B xin nghỉ để điều trị mắt, xong anh B không cung cấp được bất cứ tài liệu, chứng cứ nào để chứng minh phải điều trị mắt trong thời gian này, mặt khác trước đó anh B cũng đã đi làm nên không có căn cứ để chấp nhận việc mất thu nhập của anh B trong thời gian nên trên.

- Đối với chi phí điều trị thương tích tại Bệnh viện mắt Trung ương, anh B không cung cấp được hóa đơn chứng từ phiếu thu tiền nào cho việc điều trị nên không có căn cứ để chấp nhận yêu cầu này của nguyên đơn.

Căn cứ các phân tích ở trên, cần buộc anh Lê Văn C phải bồi thường cho anh Vũ Văn B các khoản chi phí sau:

- Hóa đơn điều trị tại Bệnh viện Đa khoa tỉnh Hòa Bình: 4.660.000 đồng.

- Tiền công người chăm sóc tại Bệnh viện đa khoa tỉnh Hòa Bình: 10 ngày x 250.000 đồng = 2.500.000 đồng.

- Tiền mất thu nhập thực tế: 69 ngày x 300.000 đ/ngày = 20.700.000 đồng.

- Tiền giảm sút thu nhập khi chuyển sang làm phụ xe: 65 ngày x 100.000đ/ ngày = 6.500.000 đồng.

- Chi phí đưa đi đến cơ sở khám chữa bệnh và trở về nơi ở là 1.000.000 đồng.

- Tiền bồi thường tổn thất tinh thần: 03 tháng x 1.490.000 đồng = 4.470.000 đồng.

- Tiền bồi dưỡng và phục hồi sức khỏe: 10.000.000 đồng.

Tổng cộng: 49.830.000 đồng

[4] Xét kháng cáo của bị đơn Lê Văn C về việc cấp sơ thẩm không xem xét đến thiệt hại của bị đơn.

Ông Lê Văn C kháng cáo cho rằng bị anh Vũ Văn B gây thương tích tổn hại 01% và đã đề nghị tại cấp sơ thẩm nhưng không được xem xét. Hội đồng xét xử thấy rằng, trong quá trình giải quyết vụ án tại cấp sơ thẩm, ông C không có yêu cầu phản tố, yêu cầu anh Vũ Văn B bồi thường tổn thất do sức khỏe bị xâm phạm theo quy định tại Điều 584 Bộ luật Dân sự. Do vậy, không có căn cứ để chấp nhận kháng cáo này của bị đơn.

Việc giải quyết yêu cầu này ngay tại cấp phúc thẩm là vi phạm nguyên tắc chế độ xét xử hai cấp theo luật định. Ông C có quyền khởi kiện giải quyết nội dung này tại vụ kiện khác theo quy định của pháp luật.

[5] Từ những căn cứ được phân tích, đánh giá nêu trên cho thấy, có căn cứ chấp nhận một phần kháng cáo của nguyên đơn Vũ Văn B, không chấp nhận kháng cáo của bị đơn Lê Văn C.

[6] Về án phí: Nguyên đơn không phải chịu án phí dân sự phúc thẩm. Bị đơn phải chịu án phí dân sự theo quy định của pháp luật.

Vì các lẽ trên;

QUYẾT ĐỊNH:

Căn cứ vào khoản 2 Điều 308, Điều 309 Bộ luật Tố tụng Dân sự;

Không chấp nhận kháng cáo của bị đơn Lê Văn C. Chấp nhận một phần kháng cáo của nguyên đơn Vũ Văn B. Sửa bản án dân sự sơ thẩm số 13/2023/DS-ST ngày 26 tháng 6 năm 2023 của Tòa án nhân dân thành phố Hòa Bình, tỉnh Hòa Bình. Cụ thể:

Căn cứ Khoản 6 Điều 26, Khoản 1 Điều 35; Khoản 1 Điều 147; Điều 271 Bộ luật Tố tụng dân sự; Khoản 1, 2 Điều 584; Khoản 1 Điều 585; khoản 1 Điều 586; Điều 590; Điều 594 Bộ luật Dân sự 2015; Điều 26; Điều 29 Nghị quyết số 326/2016/UBTVQH14, ngày 30/12/2016 quy định về án phí, lệ phí Tòa án;

Tuyên xử:

1. Buộc ông Lê Văn C phải bồi thường cho anh Vũ Văn B số tiền ***49.830.000 đồng*** (Bốn mươi chín triệu, tám trăm ba mươi nghìn đồng).

Kể từ ngày bản án có hiệu lực pháp luật hoặc kể từ ngày có đơn yêu cầu thi hành án của người được thi hành án (đối với khoản tiền phải trả cho người được

thi hành án) cho đến khi thi hành án xong, người phải thi hành án còn phải chịu khoản tiền lãi của số tiền còn phải thi hành án theo mức lãi suất quy định tại khoản 2 Điều 468 Bộ luật Dân sự 2015.

2. Về án phí: Ông Lê Văn C phải chịu 2.491.000 đồng (làm tròn) tiền án phí dân sự sơ thẩm và 300.000 đồng án phí dân sự phúc thẩm. Đối trừ 300.000 đồng tiền tạm ứng án phí dân sự phúc thẩm ông C đã nộp theo biên lai số 0005014 ngày 19/7/2023 tại Chi cục Thi hành án dân sự thành phố Hòa Bình, tỉnh Hòa Bình, ông C còn phải nộp 2.491.000 đồng.

Trong trường hợp bản án, quyết định được thi hành theo quy định tại Điều 2 Luật Thi hành án dân sự. Người được thi hành án, người phải thi hành án dân sự có quyền thỏa thuận thi hành án, quyền tự nguyện thi hành án hoặc bị cưỡng chế thi hành án theo quy định tại các Điều 6, 7 và 9 Luật Thi hành án dân sự, thời hiệu thi hành án được thực hiện theo quy định tại Điều 30 Luật thi hành án dân sự.

Bản án phúc thẩm có hiệu lực kể từ ngày tuyên án 14/9/2023.

Nơi nhận:
- TANDCC tại Hà Nội;
- VKSND tỉnh Hòa Bình;
- TAND TP. Hòa Bình;
- VKSND TP. Hòa Bình;
- Chi cục THADS TP. Hòa Bình;
- Các đương sự;
- Lưu HSVA; HCTP.

T/M HỘI ĐỒNG XÉT XỬ PHÚC THẨM
THẨM PHÁN – CHỦ TỌA PHIÊN TÒA

Nguyễn Kim Trường